

လုံးချင်းဝတ္ထုဆန်

နတ်သမီး

မင်းအနားမှာ

ပန်းချီဆန်းစုစု

အခန်း(၁)

"မိုင်း ဘယ်လဲ"

"ဘုံဆိုင်"

"ငါသွားဝယ်ပေးမယ်"

"ဟင့်အင်း"

"ငါ လိုက်ခဲ့မယ်"

"မလိုက်နဲ့ ဝယ်ပေးပြီးရင် ပြန်လာခဲ့မယ်၊ အဲဒီနားက စောင့်"

ပြောပြီးတာနှင့် ပြိုင်ဘီးလေးကို သုတ်ခနဲ နင်းထွက်သွားသည်။ ။ အုတ်ခုံလေးမှာ ငေါင်တောင် တောင် ကျန်ရစ်ခဲ့ရင်း မိုင်းကို မျက်စိတစ်ဆုံး လိုက်ကြည့်နေမိ၏။

မိုင်းမှာ မိန်းမဆန်တာဆိုလို့ ဇင်ယော်တောင်လို မျက်ခုံးနှင့် မျက်ဝန်းကြည်လဲ့လဲ့ မျက် တောင်ကော့ကော့၊ နှုတ်ခမ်းစိုရဲရဲလေးသာရှိသည်။ ။ ကျန်တာကတော့ ကိုရိုးယားမင်းသားတွေလို ဆံပင်တစ်ခြမ်းမတိုမရှည် ဖရိဖရဲ။ စပွိုရှပ် အတိုအရှည်ပေါ်မှာ ရှပ်အင်္ကျီ ထပ်ဝတ်။ ဂျင်းဘောင်းဘီ အတိုအရှည်၊ ကွာတားဘောင်းဘီများ နှင့် ဖိနပ်ကလည်း ရှားဖိနပ်၊ ယောက်ျားစီး၊ ဖိနပ်များ သာ စီးတတ်သည်။ ။

တစ်ခါတစ်ရံ ရပ်ပါတွေလို လျှာထိုးဦးထုပ်ဆောင်းပြီး ဘောင်းဘီပွပွ နှင့် ဗရတ်ဗရက် နေတတ်၏။

MP4 ကို နားမှာ နားကြပ်တပ်ပြီး ကုန်းကုန်းကွကွလုပ်ကာ လက်နှင့် လည်ပင်းမှာ ဖန်စီပစ္စည်းတွေ ရှုပ်ယှက်ခတ် အမြင်ကတ်လောက်အောင် ဗရုတ်သုတ်ခပင်။

အဆိုးဆုံးက သူ့ကိုယ်သူ မိန်းကလေးဆိုတာ မေ့ပြီး မိန်းကလေး အချင်းချင်း ရည်းစားစကား လိုက်ပြောတတ်တဲ့ အကျင့် ဖြစ်သည် ။ တချို့ မိန်းကလေးတွေကလည်း မိုင်းကို မိန်းကလေးမှန်းသိသိကြီးနှင့် ပြန်ကြိုက်ကြသည် ။

မိုင်းက မိန်းကလေးတွေ ကျလောက်အောင် အပြောကောင်းရပ်ဖြောင့်သူမို့ မိုင်းကြောင့် အသည်းကွဲတဲ့ သူတွေတောင် ရှိကြ၏။ ဒါတွေကို မြင်တွေ့ကြားနေရတော့ ဆစ်ဖန်က အံ့လည်း အံ့သြ ရယ်လည်း ရယ်ချင်သည် ။

ကိုယ်က ယောက်ျားလေးဖြစ်ပြီး ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ ရည်းစားစကားလည်း မပြောရဲ။ စိတ်ဝင်စားတဲ့ သူလည်း မရှိ။

တစ်ခါတလေ မိုင်းကို အားကျပြီး ချစ်သူရည်းစား ထားကြည့်ဖို့ စိတ်ကူးပေမယ့် ဘယ်လို အကောင်အထည် ဖော်ရမှန်းပင် မသိ။ မိုင်းက အားပေးဖော်တော့ ရပါသည် ။

တကယ်ချစ်တဲ့ သူ မတွေ့သေးလို့ ပါတဲ့ ။ တွေ့ရင် သူ့အလိုလို ခံစားတတ်လာတာတဲ့ လေ။

သူကလည်း မိုင်းကို မေးကြည့်ဖူးသည် ။

"မိုင်း မင်းကရော မင်းတွဲတဲ့ မိန်းကလေးတိုင်းကို ချစ်သလား"

ဆိုတော့

"ချစ်တာပေါ့ ဒါပေမဲ့ နှလုံးသား တစ်ခုလုံး ရင်းပြီး တစ်ယောက်တ

ည်းကို စွဲစွဲမြဲမြဲ မချစ်ချင် ဘူး၊ တစ်ယောက်ကို နည်းနည်းချင်းစီ ခွဲချစ်
တော့ ဝေဒနာ သက်သာတယ်၊ ပုံအောပြီး ငါ ချစ်လိုက်ရင် ငါခံသွားရမှာ
ပေါ့"

"မင်းကြောင့် အသည်းကွဲရတဲ့ မိန်းကလေးတွေကို မသနားဘူးလား၊
တချို့ဆို မျက်ရည်တွေ ဘာတွေကျလို့ တကယ် ခံစားရတာ ဖြစ်မယ်"

"မသနားပါဘူး၊ အဲဒီ မိန်းကလေးတွေကို နောက်သုံးလလောက်
စောင့်ကြည့်၊ လင်ယူသွားတဲ့ သူတွေချည်းပဲ"

"အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"မသိဘူး တချို့ကတော့ ပြောတယ်၊ ငါက မယူလို့ အရွံ့တိုက်ပြီး
ယောက်ျားယူတာတဲ့ "

"မင်းကရော သူတို့ ကို ဘာလို့ မယူတာလဲ"

"ဟ သူများ သားသမီးယူပြီး ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်ကိုင်မကျွေးချင်လို့
ပေါ့၊ ငါ့လို မိန်းကလေး ကိုရော တစ်သက်လုံး စွဲစွဲမြဲမြဲ ပေါင်းသင်းပါမ
လား၊ ငါက အိမ်မှာ ထမင်းဟင်းချက်ပြီး သူတို့ က နောက်မီးလင်းနေရင်
တရားစွဲလို့ မရ၊ ဘာမရနဲ့ ငုတ်တုတ်မေ့သွားမယ်"

ထိုအချိန်က ရယ်လိုက်ရတာ အူတွေတောင် နာသည် ။

တွေးလည်း တွေးတတ်တဲ့ မိုင်း။

သူ့ကိုယ်သူတော့ အနာမခံ။ အပြင်းပြေ ချစ်တမ်းကစားပြီး ပျော်ပျော်
နေရတာ စိတ်သက်သာ သတဲ့ ။

"ဟိတ်ကောင် ဆစ်ဖန်၊ ဘာလို့ တစ်ယောက်တည်း ပြုံးနေတာလဲ"

ဆစ်ဖန် ပခုံးကို ဖတ်ခနဲ ပုတ်ပြီး ဆစ်ဖန်အနား မိုင်း ဝင်ထိုင်လိုက်

သည်။

"မင်းအကြောင်း တွေးနေတာပါ"

"ဘာတွေလဲ"

"ဪ မင်းအဖေအတွက် ညနေပိုင်း အရက်ဝယ်ပေးရတာ မင်းကြီးကြီးက ဘာမှ မပြောဘူး လားလို့ "

"ကြီးကြီးက သူ့မောင် ငါ့အဖေလောက် ငါ့ကိုမှ မချစ်တာ၊ ငါက သူ့ အမိန့်တွေကို မနာခံတာ၊ ဆုံးမသွန်သင်လို့ မရတာ၊ မေမေနဲ့ တူလို့ တဲ့ ၊ မေမေ့ကိုတောင် သူ့ပုံစံခွက်ထဲမှာ ပုံသွင်းလို့ မရလို့ နှင်ချခဲ့ သေးတာ "

"မင်းကိုတော့ နှင်မချဘူးနော် "

"ဘယ်နေ့မလဲ မေမေ ဆင်းသွားတဲ့ နေ့က တစ်ခါတည်း ထည့်လွှတ် တာ၊ အဖေက သမီးကို ထည့်လွှတ်ရင် ကျွန်တော်လည်း ဒီအိမ်မှာ မနေ တော့ဘူးဆိုပြီး အကျပ်ကိုင်လို့ စိတ်လျှော့သွားတာ "

"မင်းကရော မင်းအမေနဲ့ လိုက်သွားချင်စိတ် မရှိဘူးလား"

"ငါက ဖေဖေ့ကိုရော မေမေ့ကိုရော ချစ်တာ၊ ဟိုနေလိုက် ဒီနေလိုက် ပေါ့၊ အခုတော့ မေမေ နောက်အိမ်ထောင်ပြုသွားလို့ မေမေ့ဆီ မသွားဖြ စိတာ ကြာပြီ"

မိုင်းက ဆစ်ဖန် လက်ထဲက ဂီတာကို ယူကာ ဒင်ခနဲ မကျေမနပ် ဆွဲ ပစ်လိုက်၏။ ဘဝအကြောင်း အစဖော်လိုက်သည် နှင့် သံစဉ်တွေက နူး ညံ့မှု မရှိတော့။

"ငါတို့ မိသားစုလေး တကွဲတပြား ပြိုကွဲရတာ ကြီးကြီးကြောင့်၊ မေ မေ အလှပြင်ဆိုင် ဖွင့်ထားတာကို အထင်သေးပြီး ဖေဖေ့ကို အမြဲတမ်း

သွေးထိုးပေးတယ်။ မေမေက နဂိုကတည်းက နေတာ ထိုင်တာ ခေတ်မီ တယ်။ အဲဒါကို ရိုးရိုးစင်းစင်း နေတတ်တဲ့ ကြီးကြီးက လျှပ်ပေါ်လော်လည် တယ်တဲ့ ၊ သူ့အုပ်ထိန်းမှုအောက်မှာ ကြီးပြင်းခဲ့ရတဲ့ ဖေဖေကလည်း ကြီးကြီး စကားတွေ နားယောင်ပြီး ကိုယ်ချစ်လို့ ယူထားတဲ့ မိန်းမကို ငြိုငြင်လာတယ်။ နားလည်မှုတွေ လွဲပြီး လင်မယား တကျက်ကျက်ပေါ့။"

"အေး အဲလို ဖြစ်တာ ငါ ဒီမှာ ရှိတုန်းကတည်းကနော်၊ အထက်တန်း ကျောင်းတက်နေတော့ မင်း အမြဲတမ်း မှိုငြင်တွေနေတာ"

"ဟုတ်တယ် မင်းအဖေ အမေရှိတဲ့ မန္တလေး တက္ကသိုလ် မင်းသွားတက်တော့ အခြေအနေက ပိုဆိုးလာတယ်၊ ကြီးကြီးက မေမေ့ အလှပြင်ဆိုင်မှာ ယောက်ျားတွေ အဝင်အထွက်ရှိတော့ ဖေဖေ့ကို ပိုပြီး ချောက်တွန်းလို့ ကောင်းသွားတာ၊ ဖေဖေက စိတ်ညစ်ပြီး အရက်တွေသောက်တယ်၊ အဲဒီမှာ ပြဿနာကြီးပြီး စကားတွေများ ရန်တွေဖြစ်၊ ကြီးကြီးက အိမ်ပေါ်က နှင်ချ၊ ဖေဖေက အရက်သမားဖြစ် ၊ မေမေက နောက်အိမ်ထောင်ပြု၊ ဟား ဘာတစ်ခုမှ မကောင်းဘူး။"

စိတ်ညစ်ညူးသွားတဲ့ မိုင်းက ဂီတာကို တဖြင်းဖြင်း ဆွဲပြီးမှ ဆစ်ဖန် လက်ထဲကို ဆောင့်ခနဲ ထိုးထည့်ကာ ဆံပင်တွေကို ဆတ်ခနဲ ခါပစ်လိုက်သည် ။

စကားစမိပြီးမှ ဆစ်ဖန် စိတ်မကောင်းဖြစ်သွား၏။

ဆစ်ဖန်နှင့် မိုင်း ဆိုတာ ခြံချင်းကပ် ငယ်သူငယ်ချင်း။

ဆစ်ဖန် မိဘနှစ်ပါးစလုံးက ဆရာဝန်တွေဆိုတော့ တာဝန်ကျရာ နယ်တွေကို ခရီးထွက်ရတာ တွေရှိသည် ။

ထိုအခါမျိုးမှာ ဆစ်ဖန်လည်း တစ်ခါတစ်ရံ လိုက်သွားရတတ်၏။ လို

ကံမသွားလျှင်တော့ အဘွားနှင့် နေခဲ့ရသည်။ ။

ဒါကြောင့်လည်း မန္တလေး တက္ကသိုလ်မှာ ကျောင်းတက်နေခဲ့တဲ့ အချိန်တွေအတွင်း မိုင်းတို့ အိမ်တွင်းရေးကိစ္စကို စပ်စုနေမိခြင်းပင်။ ပြောပြလိုက်တဲ့ ရာဇဝင်ကလည်း တစ်ခုမှ မကောင်း။ ဝင်းဖန့်ဖန့် မိုင်း မျက်နှာလေးက သွေးရောင်လွှမ်းနေသည်။ ။

"မိုင်း ဒေါသဖြစ်နေတာလား၊ စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေတာလား"

"မကျေနပ်တာ"

"ဘယ်သူ့ကိုလဲ"

"ကြီးကြီးကို တို့ မိသားစုဘဝလေးကို ပြောင်းလဲပစ်လို့"

"ကံတရားကြောင့် မဟုတ်ဘူး လား မိုင်းရာ၊ ကြီးကြီးက ပြောင်းလဲပစ်တယ် ထားဦး၊ မင်းအဖေနဲ့ အမေ နားလည်မှု ရှိရင်၊ သစ္စာရှိရင် အိမ်ထောင်ရေး ပြိုကွဲစရာ လိုသလား"

"မင်းအဆုံးထိ နားမလည်တာက နားလည်မှုရှိတဲ့ မိဘတွေနဲ့ နေခဲ့ရလို့ ဖြစ်မှာ ပါ။ ငါကတော့ ရင်ဘတ်တစ်ခုလုံး နာကျင်နေပြီ၊ အဲဒါကြောင့်လည်း ပျော်သလိုနေတာ၊ ဖေဖေ့ကိုလည်း မကြောက်ဘူး ကြီးကြီး ကိုလည်း ဂရုမစိုက်ဘူး"

"သူတို့ မင်းကို မုန်းနေကြမှာ ပေါ့"

"ဖေဖေက မမုန်းပါဘူး၊ ငါ့အပေါ် သိပ်နားမလည်တာပဲ ရှိတယ်၊ ကြီးကြီးကတော့ သူ့အတ္တ သူပဲချစ်တယ်လေ၊ မေမေ့ စရိုက်နဲ့ တူလို့ ဆိုပြီး မျက်မုန်းကျိုးနေတာ"

"စိတ်မချမ်းသာစရာကြီးကွာ၊ မင်းအစား မောလိုက်တာ"

"ငါ့အတွက် မောမနေနဲ့ ၊ ဟိုမှာ အမောပြေလေး လာပြီ၊ ခိုးလိုက်ဦးမယ်"

"ဟင် ငါက တစ်ယောက်တည်း နေခဲ့ရမှာ လား"

"အိမ်ထဲ မဝင်ချင်သေးရင် ဒီကစောင့်၊ နာရီဝက်လောက်ဆိုရင် ပြန်ရောက်မယ်"

မိုင်းက ဆစ်ဖန်ကို ထားရစ်ခဲ့ပြီး ဆံနွယ်လေး တစ်ခါခါနှင့် ကောင်မလေးနောက်ကို ပြေးလိုက်သွားသည် ။

ကောင်မလေးက မိုင်း လက်မောင်းကိုတွဲချိတ်ကာ မျက်နှာလေးမော့၍ ပြုံးနေသည် ။

ဒီကောင် မိုင်း အရမ်းမြာစွဲတဲ့ ကောင်။

*

အခန်း(၂)

"အဲဒီ အကျင့်က ကောင်းသလား၊ မိန်းမမဟုတ် ယောက်ျားမဟုတ်၊ ကလေးကလေးချော စရိုက်နဲ့ အိမ်လည်း မကပ်၊ အိမ်မှုကိစ္စလည်း မလုပ်၊ အမေတူ သမီး၊ ဟွန်း မပြောလိုက်ချင်ဘူး"

စကားကုန် ပြောပြီးမှ မပြောချင်ဘူးနှင့် အဆုံးသတ်လိုက်တဲ့ ကြီးကြီးကို မိုင်း ဂျစ်ကန်ကန် ကြည့်ပစ်လိုက်သည်။ ။

"အမေတူ သမီးလို့ မပြောဖို့ ကြီးကြီးကို မိုင်း ပြောထားတယ်နော်၊ အိမ်မှုကိစ္စမလုပ်တာက ကြီးကြီး စိတ်တိုင်းမကျတိုင်း ပွမ်လွန်းလို့ မိုင်း မလုပ်တော့တာ၊ ကြီးကြီးပဲ ဖေဖေအတွက် နေ့တိုင်း အရက်ဝယ်ပေးတဲ့ အလုပ် လုပ်ရင် တော်ပြီဆို"

"ဟဲ့ အဲဒါက နင့်အဖေ အရက်ဆိုင်တကာ လည်သောက်ရင် အရက် သမားကြီး ဖြစ်သွားမှာ စိုး လို့ ဝယ်ခိုင်းရတာ၊ တကယ်ဆို ဒါကို အလုပ်ကြီး အကိုင်ကြီး လုပ်နေသလို အကြောင်းမပြဘဲ ငါ့ရွှေဆိုင်ကို လာထိုင်ပေးပါလား"

"ကြီးကြီး စိတ်ကြိုက် ဖေဖေ လိုက်ထိုင်ပေးတယ်လေ၊ ကြီးကြီး ကြီး ဆွဲသလို ဖေဖေက နေတာ တော်ပြီပေါ့၊ မိုင်းမှ ဝါသနာ မပါတာ"

"ဪ နင်က နင့်အမေလို အလှပြင်ဆိုင် ဖွင့်စားချင်တာပေါ့"

"နိုး တဲ့တာပဲ၊ အဲဒါလည်း ဝါသနာ မပါဘူး၊ ဘွဲ့တစ်ခုရအောင် ယူ

ထားတာလည်း အလုပ်လုပ်စားဖို့ မဟုတ်ဘူး ကြီးကြီး၊ သေရင် ရွှေဆိုင်နဲ့ ဒီအိမ်ကြီးကို အမွေရမယ်၊ မေမေဆီကလည်း အမွေတစ်ပုံတော့ ရဦးမှာပဲ၊ မိုင်းတို့ ခူးနဲ့စားလို့ ရတယ်၊ ပင်ပန်းရမယ့် အလုပ် လေတောင် မချွန်ဘူး"

"အမယ်လေး လေး"

ကြီးကြီး ရင်ဘတ်စည်တီး ကဆုန်ပေါက်နေသည် ။ မိုင်းက ခြေချင်း ချိတ်ကာ ဆိုဖာခုံကို ကျောကပ်မှီ၍ လက်ကိုပိုက်ပြီး သက်သောင့်သက်သာ နေလိုက်၏။

ဂရုမစိုက် မထိမဲ့မြင် နေတတ်အောင် ကြီးကြီး သင်ပေးခဲ့တာပဲ။ အေးဆေးပေါ့။

"ဒီမယ် မိုင်း နင်အဲလို ပုံစံချိုးနေလို့ ကတော့ ငါသေလည်း အမွေရလိမ့်မယ် မထင်နဲ့ ၊ ငါ့မောင်လေး တစ်ယောက်တည်းပဲ အကုန်လွှဲပေးခဲ့မှာ သိလား"

"အဲဒီအတွက်တော့ မပူပါဘူး၊ ဖေဖေ ရရင် မိုင်းရတာနဲ့ အတူတူပဲပေါ့၊ ကြီးကြီး မတားဆီးလို့ အရက်တွေသောက်ပြီး ကြီးကြီး အရင် ဖေဖေ သေမှာပဲ စိုးရိမ်တာ"

"ဟဲ့ ငါက မတားဆီးလို့ လား၊ ငါ့မောင်လေးက အရင်က ရိုးရိုးအေးအေး ငါက သေဆိုသေ ရှင်ဆိုရှင် ခွန်းတုံ့ပြန်ရဲ၊ ပမာမခန့် လုပ်ရဲတာ မဟုတ်ဘူး ၊ နင့်အမေနဲ့ ရမှ စိတ်သောကတွေ ရောက်ပြီး အရက်သောက်တတ်သွားတာ၊ ဒါတောင် တစ်နေ့ကုန် ငါရွှေဆိုင်ကို ခေါ်သွားတာ မမြင်ဘူးလား၊ ညနေဆိုင်သိမ်းပြီး ပြန်လာမှ ဆိုင်တကာဝင်သောက်တာ မဟုတ်ဘဲ နင့်ကို ဝယ်ခိုင်းတာလေ"

"သိပါတယ် ကြီးကြီး အအုပ်အထိန်းကောင်းလို့ ခွက်ပုန်းသောက်နေတယ်ဆိုတာ၊ တစ်ခါတည်းများများ ဝယ်ပြီး ရေခဲသေတ္တာထဲ ထည့်ထားပါဆိုလည်း မဟုတ်ဘူး ၊ တစ်နေ့တစ်ပု လင်း အလုပ်ရှုပ်ခဲပြီး ဝယ်ခိုင်းနေတယ်၊ မိုင်း စိတ်ရှည်နေတုန်းပဲ ကောင်းတယ်နော်၊ ပေါက်ကွဲတဲ့ နေ့ကတော့ ပုလင်းကို ရိုက်ခွဲတဲ့ နေ့ပဲ"

မိုင်း ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောပစ်လိုက်တော့ ကြီးကြီး မျက်လုံးကြီး ပြူးထွက်လာ၏။ အသားတွေရော အသံတွေရော တုန်နေဟန်ရှိသည် ။

"ကိုယ့်လုပ်အားခ မပါဘဲ၊ ငါ့ပိုက်ဆံနဲ့ ဖအေကို ဒီလောက်လေး လုပ်ပေးရတာတောင် ငြိုငြင်တယ်တဲ့ ၊ ကြားလို့ ကောင်းကြသေးရဲ့ လားဟင် ၊ နင်လေ ကျွေးရကျိုး မနပ်တဲ့ ဟာလေး၊ ငါ့စိတ်နဲ့ ဆို နင့်ကို ဒီအိမ်မှာ မထားဘူး၊ မောင်လေးကို သနားလို့ သိရဲ့ လား၊ သွား သွား ငါ့ရှေ့မှာ မနေနဲ့ ၊ ကြာရင် ငါနှလုံးရောဂါရတော့မယ်"

"ဒီနေရာမှာ မိုင်း အရင်ထိုင်နေတာနော်၊ ကြီးကြီးက နောက်မှ ရောက်လာပြီး ပူညံ ပူညံ လုပ်နေတာ"

"တောက် နင်နော် မိုင်း"

ကြီးကြီး ဒေါသတကြီး ခြေဆောင့်၍ လှည့်ထွက်သွားသည် ။

မိုင်း ပခုံးတွန့်ကာ နှုတ်ခမ်းလေးမဲ့၍ ပြုံးလိုက်၏။

"သမီး ကြီးကြီးကို ဘာလို့ စိတ်ညစ်အောင် လုပ်နေရတာလဲ"

"ဖေဖေနော် မိုင်းကို သမီးလို့ မခေါ်နဲ့ "

"သားမှ မဟုတ်တာကွယ်"

"မိုင်းလို့ ခေါ်"

"အင်း ဟုတ်ပါပြီ၊ မိုင်း အဲလောက်ကြီး ကြီးကြီး အပေါ်မဆိုး ရဘူးလေ"

မိုင်း ခေါင်းလေးကိုပုတ်ပြီး အနားမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်တဲ့ ဖေဖေကို အရက်နဲ့ နံတာကြောင့် နှာခေါင်းရှုံ့ပြီး လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ။ ဖေဖေက အရက်မသောက်ရသေးတဲ့ အချိန်တွေမှာ မိုင်းအပေါ် နွေးထွေးစွာ မနေတတ်ပေမယ့် အရက်အနည်းအကျဉ်း ဝင်ပြီဆိုလျှင် စကားတွေ ပြော၍ ကြင်နာမှု လေးတွေ ရှိတတ်သည်။ ။

မိုင်း ရင်ဖွင့်ရတာလည်း ဒီအချိန်လေးပဲ ဖြစ်၏။

"မိုင်း ဘာမှားလို့ လဲ ဖေဖေ၊ ကြီးကြီး ပြောတဲ့ စကားတွေက သူပြောတာ အမှန်ပဲဆိုပြီး တစ်ဖက်စောင်းနင်းနိုင်လွန်းတယ်၊ ဖေဖေ လည်း ကြီးကြီး စကားတွေ နားယောင်ပြီး တစ်ဖက်သတ် အတွေးတွေ ဝင်ခဲ့လို့ ဒီလို ဖြစ်နေခဲ့တော့ မဟုတ်ဘူး လား"

"ပြီးပြီးသားကိစ္စတွေ မပြောနဲ့ တော့ မိုင်းရာ၊ ဖေဖေ ဘာကိုမှ ပြန်မစဉ်းစားချင်ဘူး၊ ကိုယ့်အစ်မကို မှားပါတယ်လို့ စွပ်စွဲပြီး တိုက်ခိုက် နေလို့ ရော ဘာထူးမှာ လဲ"

"ဟုတ်တယ် အခုမှ တိုက်ခိုက်နေလို့ ဘာမှ မထူးတော့ဘူး၊ အားလုံး ပျက်စီးပြီးပြီ၊ ပြောင်းလဲပြီးပြီ၊ အဲဒါ ဖေဖေ ပျော့ညံ့ တွေဝေခဲ့လို့ ခေတ်မီတဲ့ ဝတ်စားဆင်ယင်နေထိုင်မှုတွေနဲ့ သွက်လက်ထက်မြက်လွန်းတဲ့ မေမေ့ကို ဖေဖေပဲ အရယူခဲ့တာ၊ နောက်မှ ကြီးကြီးကြောင့် ဖေဖေ အပြစ်မြင်လာတာ"

"မိုင်း"

"မိုင်း စကားပြောရင် သူများ ဟန့်တားလို့ ရပ်တန့်သွားတာမျိုး မရှိ

ဘူး ဖေဖေ၊ မိုင်းအဆုံးထိ ပြောပါရစေ"

"မပြောနဲ့ တော့ မိုင်း အဲဒီကိစ္စ ပြန်ဆွေးနွေးနေလည်း ဘာမှ နဂိုအတိုင်း ဖြစ်မလာတော့ဘူး မင်းအမေက မမ ဝေဖန် သမုတ်ခဲ့သလို နောက်အိမ်ထောင်ပြုသွားပြီ မဟုတ်လား"

ဖေဖေ အံ့ကြိတ်ပြီး မျက်နှာလွဲသွား၏။ အရက်ရှိန်နှင့် နာကျင်မှုကို ရောယှက်ကာ မျက်နှာကြီး တစ်ခုလုံး ထူပူနီမြန်းနေသည် ။

မေမေ့ကို ဖေဖေ ဘယ်လောက်ချစ်သလဲဆိုတာ မိုင်း သိပါသည် ။ ပြဿနာ မဖြစ်တဲ့ နေ့တွေ တိုင်းမှာ မေမေ့ကို ကြင်နာဂရုစိုက်နွေးထွေးမှု ရှိတာ မိုင်းတို့ တောင် မနာလို ဖြစ်ရသည် အထိပင်။ ဒါကို ကြီးကြီးက မရှုဆိတ်ဖြစ်ခဲ့တာနေမှာ ပေါ့။

"မိန်းမတစ်ယောက်ကို အဲလောက် အောက်ကျို့ခံနေရင် ရောင့်တက်ပြီး မင်းကို နွား လုပ်သွား လိမ့်မယ် နေမခ၊ ခုပဲကြည့် ဒီအလှပြင်ဆိုင်အလုပ်ကို ငါသဘောမတူပါဘူးဆိုတာ ရအောင်ဖြစ် အောင်လုပ်တယ်၊ မှီခိုနေရတာမျိုးမကျဘူးတဲ့ ၊ မင်းကို လုပ်ငန်း ခွဲမပေးဘဲ ငါ့ရဲ့ ဦးဆောင်မှုအောက် မှာ လုပ်နေရလို့ အရွံ့တိုက်နေတာ နေမှာ ပေါ့"

"မဟုတ်ပါဘူး အဲဒီအလုပ်က သူ အပျိုဘဝတည်းက လုပ်ခဲ့တာ၊ ဝါသနာ ပါခဲ့တာပါ၊ သူ့အစွမ်း အစနဲ့ သူလုပ်တာ လုပ်ပါစေ"

"အို နေမခ မိုးမခရဲ့ အရှိန်အဝါက အဲလို အလုပ်မျိုးကို ခွင့်ပြုစရာလား၊ အိမ်ထောင်ရှိတဲ့ မိန်းမပဲ၊ မှီခိုပြီး အိမ်မှုကိစ္စကိုပဲ နိုင်နင်းအောင်လုပ်ပေါ့၊ ခုတော့ ဆိုင်မှာ ယောက်ျားတွေ တရုန်းရုန်းနဲ့ နေပြီး အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ပင်ပန်းတာကို အကြောင်းပြတယ်၊ အခန်းထဲက မထွက်တော့ဘဲ အပြစ် လွှတ်အောင် ယောက်ျားကို သိမ်းသွင်းတယ်၊ ဒါ မိန်းမကောင်း တစ်ယောက်ရဲ့ အပြုအမူလား"

"သူ့ဆိုင်က အမျိုးသမီး သီးသန့်ဆိုင်ပါ မမရယ်၊ သူ့ဆိုင်ကို ရောက်လာတဲ့ ယောက်ျားလေး တွေက အလှပြင်လာတဲ့ မိန်းကလေးတွေရဲ့ အပေါင်းအဖော်တွေပါ။ သူ ကျွန်တော့်ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပြထားပါတယ်"

"ဪ အဲလို မပြောလို့ ကျွန်မ လင်ငယ်နေနေတယ်လို့ ဝန်ခံပါ့မလား၊ မင်းမိန်းမကို ချစ်လို့ နားလည်ပေးတာ၊ သည်းခံပေးတာ ငါတို့ မျိုးရိုးဂုဏ်သိက္ခာကိုပါ မထိခိုက်စေနဲ့ ၊ ငါဒီထက်ပိုပြီး သည်းမခံ နိုင်ဘူးနော်"

ဖေဖေ ဘယ်လောက်ပဲ အယူခံဝင်ဝင် ပြေလည်ရာ ပြေလည်ကြောင်း ဖျောင်းဖျ ဖျောင်းဖျ ကြီးကြီးက နားဝင်ခြင်းလည်း မရှိ။ အလျှော့လည်း မပေးခဲ့။

နားအကား မွေးရာကနေ နဂါးကြီး မွေးတဲ့ အထိ ပုံကြီးချဲ့ပြောကာ အိမ်ထောင်ရေး ပြိုကွဲသွား အောင် သွေးထိုးခဲ့သည် ။ မေမေ့ကို နှင်ချပြီး သည့် နောက်ပိုင်းလည်း ဖေဖေက တစ်ခေါက်မှ သွားမတွေ့။ တစ်ခါမှ မတောင်းပန်။

ပြန်ကျနေသည့် အတွေးတို့ စုစည်းမိချိန်မှာ လူက ဆတ်ခနဲ ဖြစ်သွားသည် ။

"မေမေ နောက်အိမ်ထောင်ပြုသွားတာကို အပြစ်တင်နေတာလား ဖေဖေ"

"ချီးကျူးစရာ ကောင်းလို့ လား မိုင်း၊ သူ့စိတ်ဆန္ဒအတိုင်း သူ့ဘဝကို သူလုပ်ချင်တာ လုပ်သွားတာ၊ ဘယ်သူ့ကို ငဲ့ညှာခဲ့လို့ လဲ"

"မေမေ မိုင်းကို တိုင်ပင်ခဲ့ပါတယ်၊ မကျေနပ်ပေမယ့် ခွင့်ပြုခဲ့တယ်၊

ဘာဖြစ်လို့ လဲလို့ သိချင်သေးလား ဖေဖေ"

ဖေဖေက ဆတ်ခနဲ ဖြစ်သွားကာ လက်ထဲမှာ ကိုင်လာသည့် အရက် ဖန်ခွက်လေးကို တစ်ကျိုက် မော့သောက်လိုက်ရင်း နားစွင့်သည်။ ။

"ဖေဖေနဲ့ မေမေကြားမှာ ကြီးကြီးရှိနေသရွေ့ ဘယ်တော့မှ ပေါင်းစပ်လို့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး ၊ ကြီးကြီးရဲ့ လွမ်းမိုးမှုအောက်က ဖေဖေ ရုန်းမထွက်နိုင်သရွေ့ ဖေဖေ အစွမ်းအစတွေ ပျောက်ဆုံး နေမှာ ပဲ၊ အဲဒီတော့ မေမေ သူ့လမ်းသူ ရွေးချယ်တာ မှန်ပါတယ်၊ ဖေဖေကို သူထားခဲ့တာမှ မဟုတ်တာ၊ ဖေဖေ အနားမှာ နေခွင့်မရှိခဲ့တာလေ၊ မိုင်းကို မေမေ တာဝန်မယူခဲ့တာမှ မဟုတ်တာ၊ ဖေဖေက မိုင်းကို တားဆီးထားခဲ့တာ၊ အရာရာ မေမေ သူ့သဘောအတိုင်း လုပ်ခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး ဖေဖေ"

ဖေဖေ ငြိမ်ကျသွားသည်။ ။ ရီဝေဝေ မျက်ဝန်းအိမ်က မျက်ရည်ဥတွေ ရစ်သိုင်းလာ၏။

ငိုချလိုက်လည်း မိုင်း ဝမ်းမနည်းပါ။

ဖေဖေက ပျော့ညံ့သူပဲ။ ။ ထိုမျက်ရည်တွေနှင့်ပဲ တန်သည်။ ။

*

အခန်း(၃)

"ကိုဆစ်ဖန် ကိုဆစ်ဖန်"

နောက်က မိန်းကလေးတစ်ယောက် ခေါ်သံကြောင့် ဆစ်ဖန် ခြေလှမ်းတွေ တုံ့ခနဲ ရပ်တန့်သွားပြီး နောက်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ။

သရီးစတက် ဆံပင်လေး လွင့်ခါလျက် ကောင်မလေး သူ့အနား ရောက်လာ၏။

ဒီကောင်မလေးကို သူ မရင်းနှီး။ မိုင်းနှင့် ပတ်သက်မှု ရှိနေတာတော့ သူသိသည်။ ။

"မိုင်း နောက်တစ်ယောက်တွဲနေတာ ရှင် သိလား"

"ဗျာ အဲ မ မသိဘူး"

ယောင်အအနှင့် ဆစ်ဖန် ခေါင်းခါလိုက်ရသည်။ ။ ကောင်မလေးက ငိုမဲ့မဲ့နှင့်

"မိုင်း အရမ်းရက်စက်တယ်၊ ကျွန်မ ဘာအပြစ်မှ မလုပ်ဘဲ သစ်စိမ်းချိုး ချိုးသွားတာ၊ အစက တော့ ကျွန်မကို ချစ်လှချေရဲ့ ဆိုပြီး အခု ဆံပင်ရှည်ရှည် ကောင်မလေးနဲ့ တွဲနေတယ်တဲ့ ၊ ရှင်က မိုင်း သူငယ်ချင်းပဲ၊ မိုင်း အပြောင်းအလဲ မြန်တာ ရှင်သိမှာ ပါ၊ ရှင်သူငယ်ချင်းဘက်က ဖုံးကွယ်မနေပါနဲ့ "

"ဟမ် ဪ သူ မကောင်းမှန်းသိလည်း မျှော်လင့်မထားနဲ့ ပေါ့ဗျာ"

"အဲလို မလုပ်နိုင်လို့ ခံစားနေရတာပေါ့၊ မိုင်းပြောတော့ ပြောဖူးပါတယ်၊ သူက ဆံပင်ရှည် လေးတွေကို အရမ်းမြတ်နိုးတာတဲ့ ၊ ကျွန်မကိုလည်း ဆံပင်ရှည် ထားခိုင်းတယ်၊ အဲဒါကြောင့် ဒီနှစ် သင်္ကြန် သီလရှင်မဝတ်ဘဲ ဆံပင်ရှည် ထားနေတာ"

"ဗျာ"

ကြက်သီးမွေးညင်း ထလောက်အောင် ဆစ်ဖန် အံ့သြသွားသည်။ သံသရာကောင်းမယ့် အပေးအယူနဲ့ တောင် လဲလှယ်ပြီး မိုင်းကို ချစ်ခဲ့သတဲ့လား။

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းကို မချစ်နိုင်ဘူးလို့ ပြောရင်တောင် ဖြေသာပါသေးတယ်၊ ခုတော့ အစိမ်း လတ်လတ် ထားခဲ့ပြီး နောက်တစ်ယောက် တွဲလိုက်တာ ရင်ထဲမှာ ပူလောင်လွန်းလို့ သေတော့မယ်၊ ကျေးဇူးပြုပြီး ရှင့်သူငယ်ချင်းကို ပြောပေးပါ၊ တစ်ခုခုတော့ လာပြောပါဦးလို့ "

"ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့ ပြောလိုက်ပါ့မယ် စိတ်ချပါ"

မျက်ရည်တွေကို အားနာစွာ ကပျာပယာ ခေါင်းညိတ်ကတိပေးလိုက်ရသည်။ နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်ပြီး မိုင်းဆီကို ခြေကုန်သုတ်၍ လာခဲ့သည်။

"ဟာ ဆစ်ဖန် ခုနက မင်းအိမ်ကနေ ထွက်သွားတာ တွေ့လိုက်ပါတယ်၊ အခု ငါ့ခြံထဲ ဘယ်လိုလုပ် ဝင်လာတာလဲ"

ပန်းအိုးတွေ မရွေ့နေတဲ့ မိုင်းက ရွှင်ရွှင်ပြပြ နှုတ်ဆက်နေ၏။ ဆစ်ဖန် မျက်နှာက ရှုတင်းတင်း။

"မင်း အဲလို လုပ်ဖို့ တော့ မကောင်းပါဘူး မိုင်းရာ"

"အီးမှန်နေတဲ့ ရုပ်ကို ပြင်ပြီး အရင်းအဖျား ကွဲပြားအောင် ငါ့ကိုပြော

၊ ဒီမှာ ကြီးကြီးက ပန်းအိုးတွေ နေရာချပြီးမှ အပြင်ထွက်ရမယ် အမိန့် ပေးခဲ့လို့ ညစ်နေတာ"

မိုင်းက ပြန်တင်းတော့ ဆစ်ဖန် မျက်နှာ ချက်ချင်းပြင်လိုက်ရ၏။

"အဲဒါဆိုလည်း ပြီးရင် ငါ ကူလုပ်မယ်၊ ခဏနားကွာ"

"အေး အဲလို အကူအညီပေးရင် အေးဆေးပဲ လာ"

ဆစ်ဖန် ပခုံးကို မမီတမီ လှမ်းဖက်လိုက်ပြီး အုတ်ပေါင်လေးမှာ ထိုင် လိုက်ကြသည် ။

"မင်း ဟိုတစ်လောက တွဲတဲ့ ကောင်မလေး လမ်းမှာ ငါ့ကို ငိုပြသွား တယ်ကွ၊ မင်း ထားသွား လို့ တဲ့ ၊ နောက်တစ်ယောက်နဲ့ ငြိနေလို့ တဲ့ "

"အဲဒါကို မင်းက သနားနေတာလား ဆစ်ဖန်၊ ငါကတော့ မလွမ်းဘူး၊ သူ့အစ်မတွေ ငါ့ကို ဘယ်လို ရှုတ်ချလည်း မင်းသိလား၊ ယောက်ျားစစ်စစ်လည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့ ဘာအားကိုးရမှာ လဲ၊ မိန်းမ ချင်းချင်း ချူစားချင်လို့ တဲ့ ၊ သူတို့ အသိုက်အဝန်းကြားမှာ လည်း အရမ်းရှက်စရာ ကောင်းတယ်တဲ့ လေ"

"တည့်တည့်ကြီး ဝေဖန်လိုက်တော့ မင်းကွဲသွားတယ်ပေါ့လေ၊ ဟို ကောင်မလေးမှာ အပြစ်မှ မရှိဘဲ သူ ပြောတာမှ မဟုတ်တာ"

"သူ့အစ်မတွေကို မခံချင်လို့ ဝမ်းဂိုး တူးကမ်းဆိုတာ ပြလိုက်တာ၊ မိုင်းကို တွဲချင်တဲ့ သူတွေ တစ်ပုံကြီး၊ သူတို့ ညီမလို ဆံပင်တိုတိုကတော့ ပျင်းတောင်ပျင်းသေးတယ်"

ဟိုက်ရှားလပတ် ဆစ်ဖန် ကိုယ့်နဖူးကိုယ် ရိုက်ပြီး ကျွမ်းပစ်ချလိုက် ချင်တော့သည် ။

မိုင်းက အာဂကောင်ပါလား။ ယောက်ျားစစ်စစ်ဆို မလွယ်။

မိန်းကလေးတွေ ပလိုင်းနှင့် ကလေး လိုက်ကောက်နေရတော့မည် ထင်သည်။

"မင်း အဲလို ပစ်ပစ်ခါခါကြီးတော့ မလုပ်သင့်ဘူးပေါ့ကွာ၊ ကောင်မလေးကို အကျိုးအကြောင်း ပြောပြီး ဖြတ်သင့်တယ်"

"မင်း အချစ်အကြောင်း ဘယ်လောက် နားလည်လို့ လဲ ဆစ်ဖန်၊ မိန်းကလေးတွေ အကြောင်းရော ဘယ်လောက် သိလို့ လဲ၊ ငါ့ကို ရွံ့ပြီး သူမကြာခင် ယောက်ျားယူလိမ့်မယ်၊ အဲဒီအချိန်မှာ ယောက်ျားစစ်စစ်အကြောင်း သိပြီး ကွေးသွားအောင် ပညာပေးလိုက်တာ သိပြီလား"

"ဪ မင်းက ဆရာကြီးပဲ မိုင်း"

"ယုံကြည်ရင် အားကိုးလို့ ရပါတယ်၊ မင်းကို ငါကူညီမယ်"

"တော် တော်ပါတော့ ဆရာမိုင်းရယ်၊ မင်းကိုကြည့်ပြီး အချစ်ကို တောင် တော်တော် စိတ်ကုန် သွားပြီ"

"မင်းအပြောမကြီးနဲ့၊ အချစ်နဲ့ မတွေ့သေးလို့ ပါ"

"တွေ့ခဲ့ရင်လည်း မင်းလို ပေါ့ပျက်ပျက် မချစ်ဘူး မိုင်း၊ တစ်ယောက်တည်းကို မြတ်မြတ်နိုးနိုး နဲ့ တန်ဖိုးထားပြီး တစ်သက်လုံး လက်တွဲဖို့ လက်ထပ်ယူမယ်"

"ဟား စကားလုံးတွေ လှတယ်၊ ပိုက်ဆံရှိရင် ဈေးကြီးကြီး ပေးဝယ်ပါတယ်၊ အခုတော့ အကြွေးရောင်းပါလား"

"ခွေးကောင် နောက်စရာမှတ်လို့ "

အပြောင်အနောက်နှင့် မိုင်း လက်မောင်းကို ဖတ်ခနဲ ထိုးတော့ မိုင်း မျက်နှာလေး နာကျင်စွာ ရှုံ့မဲ့သွားသည်။ ။

ယောက်ျားလေးမှ မဟုတ်တာ၊ ဒီကောင် ဘယ်လိုလုပ် ခံနိုင်ရည် ရှိမှာ လဲ။ ဒါကိုများ ကြီးကြီး ကျယ်ကျယ်။

"ဆစ်ဖန် မင်းရော ဘွဲ့ရပြီးတာ ငါ့လိုပဲ ဘာအလုပ်မှ မလုပ်ဘူးလား"

"အဖေ အမေကသာ ဆရာဝန် ဖြစ်နေတာ၊ ငါရတဲ့ ဘွဲ့က ဘာမှ သုံး မရဘူး၊ ဘွားဘွားပွဲရုံမှာ ဝင်လုပ်ပေးရမယ်တဲ့ ၊ အဲဒါကြောင့် ငါပြန်လာ တာပဲ၊ ခုတော့ အေးဆေးပေါ့"

"မင်းလည်း ငါ့လို ငပျင်းပဲ၊ ငါကတော့ ကြီးကြီးကို အရွဲ့တိုက်ပြီး မ လုပ်တာ၊ ဖေဖေ့ကိုတော့ တစ်ခါတလေ သနားတယ်"

"မင်းအမေ ယူလိုက်တဲ့ ဘိုးတော်ကရော ဘယ်လိုလဲ"

"သား တစ်ယောက်အဖေ မုဆိုးဖို့တဲ့ ၊ တော်တော်ချမ်းသာတယ်လို့ တော့ ပြောတယ်၊ ဘိုးတော်ကို မင်္ဂလာဆွမ်းကျွေးမှာ တစ်ခါမြင်ဖူးတယ်၊ သားကိုတော့ မမြင်ဖူးဘူး၊ နိုင်ငံခြားမှာ ကျောင်းသွားတက်နေတာတဲ့ ၊ ကြီးကျယ်တဲ့ အထာတွေနဲ့ ဆိုရင် ငါ့စိတ်နဲ့ ကျွဲငှက်တက်မှာ စိုးလို့ မသွား တာ"

"ငါတော့ အန်တီကို တစ်ခါလောက် သွားတွေ့ချင်သေးတယ်၊ မင်း လိုက်ပို့ပါလား၊ ဟို အန်တီက ဆိုင်ဖွင့်သေးလား"

"အင်း ဆိုင်တော့ ဖွင့်တယ်၊ ဝန်ထမ်းတွေနဲ့ လွှဲထားတာပါ၊ အခု ယူ လိုက်တဲ့ အိမ်ထောင်ရေး က မေမေက ဦးဆောင်ရတာလေ၊ စီးပွားရေးပဲ ဘိုးတော်က လုပ်ပြီး အရာရာ မေမေ့ စိတ်တိုင်းကျတဲ့ ၊ ကြီးကြီးလို ဩ ဇာအာဏာ ပေးပြီး ချုပ်ကိုင်လွှမ်းမိုးမယ့်သူ မရှိတော့ မေမေ စိတ်ချမ်း

သာနေတာ ပေါ့"

"ဟုတ်တယ် အိမ်ထောင်တစ်ခုမှာ အဲဒါ အရေးကြီးဆုံးပဲ၊ မင်းအမေ ကံကောင်းသွားတာ ဝမ်းသာစရာ ကောင်းပေမယ့် မင်းနဲ့ မင်းအဖေအ တွက်တော့"

"ကိုယ့်ထိုက်နဲ့ ကိုယ့်ကံပေါ့ကွာ၊ အရင်ကလို ငါကျိတ်ပြီး ဝမ်းမနည်း တော့ဘူး၊ ကြီးကြီးကို တုံ့ပြန်ရင်းနဲ့ ငါဖြစ်သလို ပျော်သလိုနေတယ်၊ ကဲ စကားတွေရပ်ပြီး မင်းအလုပ်နဲ့ သက်သေပြတော့ ၊ ပြီးရင် ရေမိုးချိုး အဝတ်အစားလဲပြီးတာနဲ့ အသည်းလေးနဲ့ တွေ့မယ်၊ မင်းကို မေမေ့ဆီ လိုက် ပို့မယ်၊ ဟုတ်ပြီလား"

"ဟာမင်း ဟိုဟာ ဒီဟာတွေနဲ့ တွေ့ဦးမှာ ဆိုရင် မသွားတော့ဘူးကွာ၊ ငါက ကြားထဲက ကန့်လန့်ကန့်လန့်"

ရှုံ့ရှုံ့မဲ့မဲ့ ဆစ်ဖန် မျက်နှာကို ကြည့်ကာ မိုင်း ဟက်ခနဲ ရယ်ချလိုက်သ ည် ။ တီကို ဆားနဲ့ တို့ တဲ့ အတိုင်း အဲဒါက ဘာဖြစ်ရတာလဲ။

"ပညာသင်တယ်လို့ မအောက်မေ့တော့လည်း မတတ်နိုင်ဘူးပေါ့ကွာ ၊ ငါ့ကိုလည်း အလုပ်ကူ လုပ်မယ်ဆိုတော့ ဒီနေ့တော့ မင်းဆန္ဒအတိုင်း ပေါ့ လာဖေ့သားကြီး"

မိုင်းက ဆစ်ဖန် ပခုံးကို ဖက်ကာ ပန်းအိုးတွေမဖို့ ဆွဲခေါ်သွားသည် ။

အနည်းအကျဉ်းလောက် ထင်ထားပေမယ့် ပန်းအိုးတွေက အရှေ့က အနောက်ရွေ့၊ အနောက်က အရှေ့ရွေ့၊ အသစ်တွေ ထပ်ချနှင့် တော် တော် အီစလံဝေသွားသည် ။

မိုင်း ဆိုတဲ့ ကောင်က သူကတော့ ရေသာခိုပြီး ကိုယ့်ကို လက်ညှိုးညှ န်ခိုင်းနေတာ ဆရာကြီး စတိုင်နှင့်။

ဘာပန်းအိုးမှ လည်း သိပ်မနိုင်တာ မဟုတ်။ အလကား အီးပေါလော

။

မျက်နှာတစ်ခုလုံး ချွေးတွေစို့ပြီး ပန်းသွေးရောင် ပြေးနေသည် ။ ဒါနဲ့ များ ယောက်ျားလေး ဒီဇိုင်းနှင့် အိုင်တင်ခံနေသေး၏။

အလုပ်တွေပြီးတော့ ရေချိုးပြီး ပြန်ထွက်လာလိုက်တာ မိနစ်ပိုင်းအတွင်း။

ဘာကြောင့်လဲလို့ သံသယဖြစ်စရာ မလို။ မျက်နှာမှာ ဘာမှ လိမ်းခြယ်ခြင်း မရှိ။ ကွာတား ဘောင်းဘီနှင့် စပို့ရှပ် အနီရဲရဲပေါ်မှာ ရှပ်အင်္ကျီ ဟပြကောက်စွပ်ပြီး ဆံပင်တွေကို သေသေသပ်သပ် မဖြီးဘဲ လက်နှင့် သပ်နေသည် ။

"သွားမယ်လေ "

"ဟမ် ငါက ရေပြန်ချိုးရဦးမလားလို့ စဉ်းစားနေတာ "

"စဉ်းစားမနေနဲ့ ၊ အသက်ကြီးသွားလိမ့်မယ်၊ ခြေလက်ဆေးပြီး ဒိုးမယ်၊ စိတ်က သိပ်ရှည်တာ မဟုတ်ဘူး "

"တော်တော် ချစ်ဖို့ ကောင်းတဲ့ ကောင်၊ သူ့အလုပ်လည်း ကူလုပ်ရသေးတယ် "

မိုင်း က ဘာမှ မပြော။ ရယ်ကျဲကျဲနှင့် ရှေ့က ထွက်သွားသည် ။ မိုင်းမှာ ဟိုနားဒီနား သွားဖို့ ပြိုင်ဘီးလေးကလွဲပြီး ကိုယ်ပိုင်ယာဉ် မရှိ။ ကိုယ့်ကားကို ပြန်ယူပြီး ကိုယ်တိုင် မောင်းရတော့မှာ သေချာသည် ။

အရာရာ မိုင်းကိုဦးစားပေးရတာ ကြည်နူးစရာတော့ ကောင်းပါသည် ။

